

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un dret o una sort?

Ahir vam celebrar el dia dels treballadors i de les treballadores. Tal com recull el nostre Pla Pastoral, en l'eix que estem tractant aquest any sobre els pobres, l'atur i la precarietat són dues de les causes principals de la situació de pobresa de moltes famílies. La realitat del món laboral, que ja era preocupant a finals del 2019, s'ha agreujat amb la pandèmia de la Covid. En tretze anys, haurem patit dues crisis econòmiques de grans dimensions, que estan impactant de manera severa en la vida i en el futur dels joves.

Poder treballar ha esdevingut una gran sort per a joves i no tan joves. L'absència de feina fa que molts estiguin passant un calvari. La majoria, no vol apedaçar la seva vida amb ajuts lents i de vegades incerts, sinó que vol trobar una feina que els permeti mantenir la seva família amb dignitat. La necessitat i la desesperació fan que moltes persones, després de perdre la feina pels confinaments i de no rebre cap subsidi, treballin en l'economia submergida en condicions lamentables que infravaloren la persona humana.

En aquest camí ple de pedres i entrebancs, a l'hora de trobar una feina digna s'hi afegeix el drama d'un altre dret bàsic de la ciutadania, l'habitatge digne. Famílies que fan cua per trobar feina o per omplir el carret de la compra es veuen amenaçades a viure al carrer, pels preus abusius del mercat immobiliari. Tenir un habitatge digne i poder-lo pagar és un luxe que no és a l'abast de tothom.

L'economia pateix, sí, però molts treballadors malviuen, i els que no poden treballar agonitzen.

Imatge de Sant Josep Obrer al Santuari de Sant Josep de la Muntanya de Barcelona

Davant d'aquesta realitat, com a cristians, tenim esperança, creiem i anunciem que un altre món del treball és possible per evitar la pobresa i millorar la vida de les persones. El papa Francesc, en l'encíclica *Fratelli tutti*, ens recorda que la «Solidaritat és pensar en termes de comunitat, de prioritat de la vida de tots sobre l'apropiació de béns per part d'alguns. També és lluitar contra les causes estructurals de la pobresa, la desigualtat, la falta de feina, de terra i d'habitatge, la negació dels drets socials i laborals. És fer front als destructors efectes de l'imperi del diner» (FT 116).

A més, des de la publicació del document *La pastoral obrera de tota l'Església* que fa més de 26 anys va aprovar la Conferència Episcopal Espanyola, tenim l'encàrrec de vetllar pel món del treball. Ens hem de sentir cridats a impulsar iniciatives de canvi social a partir de la nostra participació en les organitzacions socials que treballen pel bé comú (assemblees d'aturats, sindicats, moviments socials, patronals, associacions civils, partits polítics...). Fa cinc anys que la Plataforma Església pel Treball Decent fa camí en aquest sentit. Cal que el sistema econòmic ofereixi oportunitats laborals a tota la població activa i que els treballadors cooperin activament pel bé de l'empresa. Cal recuperar el valor de la coresponsabilitat d'uns envers els altres.

Benvolguts germans i germanes, fem tot el que sigui a les nostres mans per transformar les estructures que ens impedeixen viure fraternalment com a fills de Déu. Que treballar no sigui només tenir una gran sort.

ACTUALITAT

Càritas combat els efectes d'un any de pandèmia

La pandèmia està deixant una situació insostenible per a moltes famílies. Les xifres avalen aquesta difícil situació social. Càritas Diocesana de Barcelona ha recollit un informe per conèixer el veritable impacte de la pandèmia en les llars que atén. I les dades que s'hi extreuen són reveladores. Així, el 63,8% de les persones que acompanya aquesta entitat social de l'Església catòlica i que voldrien treballar amb un treball decent, no ho estan fent (bé perquè no troben feina, el 43,8%, bé per-

què es veuen abocades a treballar en el mercat informal, el 20%).

La cap d'anàlisi social i incidència de Càritas Diocesana de Barcelona, Míriam Feu, afirma que «ens cal obrir la mirada, obrir els ulls i dissenyar polítiques que ens portin a una nova realitat, on construïm un *nos-altres* realment integrador i sense deixar ningú enrere». Ajuda'ls a ajudar. Pots fer un donatiu a través de: www.caritas.barcelona

ENTREVISTA

Descobrir Jesús a la presó

ANGELINA PRENAFETA

L'Angelina Prenafeta és la directora del Centre d'Orientació Familiar (COF) del bisbat de Lleida i, des de fa 12 anys, com a voluntària de la Pastoral Penitenciària de la presó de Ponent, ofereix als interns i internes el suport i l'ajuda en el seu procés personal de reinserció a la societat. El seu servei és l'escolta: «s'ofereix als presos i les preses un espai de privacitat i confiança en una acollida atenta, comprensiva i respectuosa de la seva història personal», afirma.

Què li ha permès descobrir aquest voluntariat?

M'ha permès veure que cada persona guarda en el seu interior possibilitats i belleses sorprenents que malden per expressar-se. Més enllà dels fets viscuts, apareix una realitat: la certesa que l'ésser humà és bo. En el seu fons hi ha un espai d'innocència que mai res ni ningú pot macular: és la viva i real imatge de Déu. Quan la persona s'adona d'aquest espai sagrat que l'habita pot reconèixer la seva bondat, la seva identitat i essència. I s'hi identifica. A partir d'aquí tot canvia, tot té un nou sentit.

Com els mira Déu?

A la presó s'experimenta vivament la predilecció de Déu pels més pobres i desvalguts, i la meravella de la seva gràcia actuant en ells. La mirada de Déu és amor. Déu els veu en la seva possibilitat de desplegar-se fins a la plenitud a la que són cridats: esdevenir imatges del seu Fill, cadascú amb el seu rostre original i únic.

Ha vist canvis extraordinaris quan descobriren Déu?

Quan el descobriren, tot canvia. Molts d'ells no han pogut trobar la seva veritable imatge. Alguns el rebutgen, perquè el fan culpable de tots els mals. He vist canvis realment extraordinaris quan coneixen la persona de Jesús. Veure'l humà, proper, amorós, fent el bé a tothom, especialment als més desvalguts, és un gran descobriment. Veuen en Jesús el germà que com ells ha conegut el dolor i l'ha transcendit per l'amor. I els estima.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Cercant des de la inquietud juvenil

Un sacerdot, que ha sobrepasat els vuitanta-cinc anys, ha anat teixint, en l'exercici del seu ministeri, una xarxa d'amistats, de persones a qui ha acompanyat en els moments importants de la vida de fe: bateigs, primeres comunions, casaments, preparació de confirmacions, comiats exequials... La filla gran d'una d'aquestes famílies ha acabat els estudis universitaris, s'està preparant per rebre el sagrament de la confirmació i ha participat en un recés de cap de setmana. S'aplegaren un grup de joves amb inquietuds que cerquen el sentit de la pròpia vida i ho fan des de la fe cristiana, en la qual estan aprofundint: seguiment de Jesús, amor de Déu que ens estima; pregària de trobada fonda i testimoni que pot esdevenir servei als altres. Vida plena en el Senyor que ens projecta cap als altres, especialment cap als seus preferits, els més necessitats. «Simó Pere li respongué: Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna» (Jn 6,68).

Els organitzadors del recés demanaren a familiars i amics pregàries per a aquests joves, i un escrit per reforçar el sentit comunitari de l'encontre, el qual els seria lliurat durant l'experiència. L'ancià sacerdot, autor d'una d'aquestes missives, deia a la

jove: «Jo vaig tenir l'honor i el goig d'incorporar-te a la comunitat cristiana, batejant-te. I després va venir el dia de la teva primera comunió amb altres nens i nenes. I vas rebre el cos de Crist de les meves mans. Ja pots suposar el gust i devoció amb què ho vaig fer! [...] Finalment, quina agradable sorpresa les dues novetats de les quals em vas fer coneixedor! La primera, la teva decisió de confirmar-te en la fe en Jesús i en la seva missió. Nou motiu de joia! I la segona, que entraves a formar part de la comissió pastoral de la teva paròquia, representant els joves. Bona tasca! De les dues novetats en dono moltes gràcies a Déu! Desitjo que aquest recés que has estat fent aquests dies et doni una forta empremta per anar esdevenint bona persona, convençuda cristiana i entregada col·laboradora en la missió del Crist. Déu et crida a fer molt de bé a moltes persones! Prego al Senyor perquè, amb la força del seu Esperit, que rebràs el dia de la confirmació, sàpigues donar-hi una generosa resposta d'amor i de servei.»

Una mostra de bon acompanyament, en una experiència de recerca de sentit a la vida que des de la inquietud, el dubte o la certesa apropa al misteri de Déu.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Los sueños de Dios

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

¿Sueña Dios? Cuando brota del corazón, ¡soñamos! Cuando un padre sueña por su hijo, es por amor. El profeta Oseas (11,4) expresa con palabras tiernas el amor de Dios: «Con lazos humanos los atraje, con vínculos de amor. Fui para ellos como quien alza un niño hasta sus mejillas. Me incliné hacia él para darle de comer». Amor cuidadoso, propuesta del camino de encuentro con Él, sueño de amor hacia cada uno de nosotros.

La vida es un regalo, un don que Dios nos da. Es más, desde toda la eternidad, Él nos ha elegido y nos ha hecho hijos en su Hijo Jesús (Ef 1,4-5). Cristo ha venido para que tengamos vida y la tengamos en abundancia (Jn 10,10b).

La vida es un tesoro. El sueño de nuestra vida, para que sea plena, ha

de coincidir con el sueño de Dios sobre nosotros. Conocer, seguir y ser fiel a la voluntad de Dios en mi vida, la llena de sentido, la llena de amor.

El Santo Padre, en su mensaje para hoy, Jornada de oración por las vocaciones, nos estimula diciendo: «El Señor quiere forjar corazones de padres, corazones de madres; corazones abiertos, capaces de grandes impulsos, generosos en la entrega, compasivos en el consuelo de la angustia y firmes en el fortalecimiento de la esperanza.»

Que el Señor ayude «especialmente a los jóvenes en proceso de discernimiento, a realizar los sueños que Dios tiene para ellos». El seguimiento al Señor, como María, alegre y hace brotar el Magnificat.

Lectures de la missa diària i santoral

3 ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ Dimarts [Ac 14,19-28 / Sl 144 / Jn 14,27-31a].

Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ Dimecres [Ac 15,1-6 / Sl 121 / Jn 15,1-8].

Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Fojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tesalònica.

6. □ Dijous [Ac 15,7-21 / Sl 95 / Jn 15,9-11].

Tradicció del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Divendres [Ac 15,22-31 / Sl 56 / Jn 15,12-17].

Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ Dissabte [Ac 16,1-10 / Sl 99 / Jn 15,18-21].

Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radio-terapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Luís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ † Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.)

[Ac 10, 25-26.34-35.44-48 / Sl 97 / 1Jn 4,7-10 (o bé: 1Jn 4,11-16) / Jn 15,9-17 (o bé: Jn 17,11b-19)]. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria). Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Luïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

DIUMENGE V DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, i presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samària. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

Salm responsorial (21)

R. En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viuviu per molts anys».

Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu / gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dona, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això». R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixrem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo soc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dona fruit en mi, el Pare la talla, i la que dona fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo soc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera discípulo. Entonces Bernabé, tomándolo consigo, lo presentó a los apóstoles y él les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había actuado valientemente en el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía con libertad en Jerusalén, actuando valientemente en el nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los helenistas, que se propusieron matarlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso. La Iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en el temor del Señor, y se multiplicaba con el consuelo del Espíritu Santo.

Salmo responsorial (21)

R. El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan. / ¡Viva su corazón por siempre! R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán los que duermen en la tierra, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Mi descendencia lo servirá; / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / «Todo lo que hizo el Señor». R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestro corazón ante él, en caso de que nos condene nuestro corazón, pues Dios es mayor que nuestro corazón y lo conoce todo. Queridos, si el corazón no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada.

Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento que no da fruto en mí lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por la palabra que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ese da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos.»

«Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

«El vi alegre el cor de l'home», canta el salmista (Sl 103). Per això, en la Bíblia, el vi és sinònim de festa i de felicitat, i Déu promet, per mitjà del profeta Isaïes, que a la fi dels temps prepararà per a tots els pobles un festí de menjars suculents i de vins de solera (Is 25). També a Isaïes, la vinya representa el poble d'Israel del qual Déu, el vinyater, en té cura (Is 5). En aquesta línia, els evangelis sinòptics ens transmeten la paràbola dels vinyaters homicides, on la vinya representa el conjunt del poble creient, a mercè dels seus mals dirigents (Mc 12).

Segons l'Evangeli de Joan, a Canà de Galilea i en el context d'una festa de nocces, Jesús és capaç d'oferir el vi millor, aquell que prové de l'aigua de les purificacions de l'antiga Aliança, per convertir-se en el vi de solera del banquet de la nova Aliança. El signe del vi serà capaç de desvetllar la fe dels seus deixebles en Jesús (Jn 2,1-11). I és que l'Evangeli de Joan aporta una nova profunditat: la vinya ja no és Israel, sinó Jesucrist, de la qual tots els seus deixebles som les sarments. Jesús és el Cep veritable: l'autèntic i fiable, aquell que només pot provenir de Déu mateix. Jesús és el Cep plantat per Déu a la terra; i aquí ressona el misteri de l'Encarnació. La imatge de la vinya deixa clar que Jesús, el Fill encarnat, s'ha fet inseparable dels seus sarments, els deixebles; i manifesta la unitat d'ells amb Jesús i en Jesús.

Això comporta una gran exigència: el sarment, unit a la vinya, que és Crist, plantat a la terra, que és la humanitat, vivificat per la saba, que és l'Esperit, i treballat pel vinyater, que és el Pare ... ha de donar fruit, i fruit abundant. D'aquí la necessitat d'esporgar, és a dir, de convertir el cor, per tal d'arrencar allò que està sec, i deixar allò que és tendre i ple de vida. El procés de neteja i de conversió sempre és dolorós, però summament necessari; afecta la comunitat cristiana en el seu conjunt, però ens afecta també, i sobretot, a cada cristià en particular; un procés de conversió que dura tota la vida.

La finalitat de la conversió és la de llevar fruit: obtenir un raïm abundant, sa i ple de suc, que doni bon vi: el vi de la nova Aliança i de l'amor. Aquell que el mateix Jesús va proveir amb generositat a Canà, i que ara hem d'aportar nosaltres. Només si restem sempre en Crist i amb Crist, la nostra vida serà capaç d'omplir el calze de la nova aliança per fer del vi de la fe la sang de Crist vessada per a la salvació del món.

AGENDA

Congregació per als Bisbes. Dijous 6 de maig, el cardenal Joan Josep Omella participarà en la reunió de la Congregació per als Bisbes, al Vaticà.

Eucaristia a la parròquia de Santa Maria Reina de Pedralbes. Divendres 7 de maig (19 h), el cardenal Joan Josep Omella presidirà l'eucaristia amb el grup de voluntaris del menjador social de Sant Oleguer.

Pasqua del Malalt. Dissabte 9 de maig (12.30 h), el cardenal Joan Josep Omella presidirà l'eucaristia en ocasió de la Pasqua del Malalt, a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

En Adoració. En el context de la pandèmia, volem oferir un espai de silenci i profunditat. Contemplació ignaciana guiada, durant 45 minuts, els següents dijous, a les 20.30 h: 6 i 20 de maig, 3 i 17 de juny. A l'Església del Sagrat Cor (c/ Casp, 27).

Espai Contrapunt Musical. Diumenge 9 de maig (19 h), abans de vespres, audició musical en directe amb el Cor Lerània, sota la direcció de Jordi Noguera. Al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55).

Amics de l'Orgue de les Corts. Diumenge 9 de maig (18 h), l'organista Hèctor de Buen interpretarà obres de Böhm, Bach, Mendelsson, Pachelbel i Soler. A la parròquia de Santa Maria del Remei de les Corts (pl. de la Concòrdia, 1). Entrada lliure amb aportació voluntària. Aforament reduït i adopció de mesures de seguretat per la Covid-19.

Novahumanitas. Dies 15 i 16 de maig, formació humana en línia: «Les meves relacions afectives», amb Mn. Josep Font. Informació i inscripcions: t. 616 164 006, a/e: josepfontgallart@novahumanitas.org

LLIBRES

Repensar l'economia a partir de la pandèmia. Aquest llibre de 94 pàgines, editat per Claret, és el segon de la col·lecció OIKOS, l'objectiu de la qual és reflexionar sobre l'economia actual i el seu impacte en la societat, a partir del magisteri i la doctrina social de l'Església. La col·lecció OIKOS es va estrenar el

passat mes de novembre amb la publicació del llibre *L'economia de Francesc*, d'Eduard Ibáñez. A *Repensar l'economia a partir de la pandèmia* reflexionen quatre experts economistes: Enrique Lluch, Guillem López, Bernat Sellarès, i Adela Suñer, que proposen respostes a la pregunta de com articular una economia que cerqui el bé de tots. També aporta la seva expertesa sor Lucía Caram, que lluita contra la pobresa i l'exclusió social.

La Bíblia dels XIV. Primer llibre dels Paralipòmens, a cura de Pere Bescós, Jaume de Puig i Pere Casanellas. Llibre de 452 pàgines, d'edicions de l'Abadia de Montserrat. Aquest volum té alguns aspectes comuns amb els dos publicats anteriorment de la *Bíblia del segle XIV*, però també en té altres que el fan ben diferent i hi donen un interès especial. En aquest volum s'edita, per primera vegada, una traducció medieval catalana de la Bíblia hebrea que no consisteix en salms. Una altra novetat és que aquest *Primer llibre dels Paralipòmens* no està contingut solament en els manus-

crits Peiresc, Egerton i Colbert, sinó també en un manuscrit de Sevilla, que conté, a més, el *Quart llibre dels Reis* sencer, el *Tercer llibre dels Reis*, llevat dels primers capítols, i els primers deu capítols del *Segon llibre dels Paralipòmens*.

El nostre jazz de cada dia,

d'Oriol Romaní. En aquest llibre de 211 pàgines, de l'editorial Dinsic que va anar sorgint durant el primer confinament, hi apareix una manera de viure la música en una dimensió espiritual que es va expressant de manera més o menys explícita. Ricard Gil, autor del pròleg, diu: «Aquest llibre té la virtut de crear en el lector una irreprimible avidesa per descobrir i escoltar». La contraportada inclou un breu comentari de la Mar Albajar, abadessa de Sant Benet de Montserrat: «Té la simplicitat, la bellesa i la transparència de la veritat». El podeu adquirir a les llibreries Audenis i Casa Beethoven, al web de l'editorial, www.dinsic.com i als concerts en què participa Oriol Romaní.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

¿Un derecho o una suerte?

Ayer celebramos el día de los trabajadores y de las trabajadoras. Tal y como recoge nuestro Plan Pastoral, en el eje que estamos tratando este año sobre los pobres, el paro y la precariedad son dos de las causas principales de la situación de pobreza de muchas familias. La realidad del mundo laboral, que ya era preocupante a finales de 2019, se ha agravado con la pandemia de la Covid. En trece años, habremos sufrido dos crisis económicas de grandes dimensiones, que están impactando de forma severa en la vida y en el futuro de los jóvenes.

Poder trabajar se ha convertido en una gran suerte para jóvenes y no tan jóvenes. La ausencia de un trabajo hace que muchos estén pasando un calvario. La mayoría no quiere remendar su vida con ayudas lentas y a menudo inciertas, sino que quiere encontrar un trabajo que le permita mantener a su familia con dignidad. La necesidad y la desesperación hacen que muchas personas, después de perder el trabajo por los confinamientos y de no recibir ningún subsidio, trabajen en la economía sumergida en condiciones lamentables que infravaloran a la persona humana.

En este camino pedregoso y lleno de obstáculos para encontrar un trabajo digno se añade el drama de otro derecho básico de la ciudadanía, la vivienda digna. Familias que hacen cola para encontrar trabajo o para llenar el carrito de la compra se ven amenazadas a vivir en la calle, por los precios abusivos del mercado inmobiliario. Tener una vivienda digna y poderla pagar es un lujo que no está al alcance de todos.

La economía sufre, sí, pero muchos trabajadores malviven, y los que no pueden trabajar agonizan. Ante esta realidad, como cristianos, tenemos esperanza, creemos y anunciamos que otro mundo del trabajo es posible para evitar la pobreza y mejorar la vida de las personas. El papa Francisco, en su encíclica *Fratelli tutti*, nos recuerda que la «Solidaridad es pensar y actuar en términos de comunidad, de prioridad de la vida de todos sobre la apropiación de los bienes por parte de algunos. También es luchar contra las causas estructurales de la pobreza, la desigualdad, la falta de trabajo, de tierra y de vivienda, la negación de los derechos sociales

y laborales. Es afrontar los destructores efectos del imperio del dinero» (FT 116).

Además, desde la publicación del documento *La pastoral obrera de toda la Iglesia* que hace más de 26 años aprobó la Conferencia Episcopal Española, tenemos el encargo de velar por el mundo del trabajo. Debemos sentirnos llamados a impulsar iniciativas de cambio social a partir de nuestra participación en las organizaciones sociales que trabajan por el bien común (asambleas de parados, sindicatos, movimientos sociales, patronales, asociaciones civiles, partidos políticos...). Hace cinco años que la Plataforma Iglesia por el Trabajo Decente avanza en esa dirección. Es necesario que el sistema económico ofrezca oportunidades laborales a toda la población activa y que los trabajadores cooperen activamente por el bien de la empresa. Hay que recuperar el valor de la corresponsabilidad entre unos y otros.

Queridos hermanos y hermanas, hagamos todo lo que esté en nuestras manos para transformar las estructuras que nos impiden vivir fraternalmente como hijos de Dios. Que trabajar no sea solo tener una gran suerte.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT